

városi színház négyéves multjából-Kecskemét, 1900. — Társszerző: Somlár Zsiga. — Neje: Végh Gizella, színésznő, sz. 1882 december 19-én, Budapesten. Szinipályára lépett 1901 ápr. havában Férje társulatával járta a vidéket és mint kiváló operett-szubrett aratta sikereit. 1923-ban visszavonult.

Szabados Piroska, színésznő, sz. 1893 dec. 9-én, Bonyhádon. Színészakadémiát végzett, majd 1917. augusztus havában Kolozsvárott kezdte a pályát. 1918-ban férjhez ment Nagy Adorján (L. o.) színészhez. 1920 december havában az Andrássy-úti színházhoz szerződött. 1921 június 4-én „A nagy komédiásnő” c. egyfelvonásosban nagy sikere volt a Belvárosi Színházban. (Lakatos László darabja.) Ugyanitt több Strindberg-szerepet is játszott. 1923 január 1-én újra Kolozsvárra hívták. 1924 okt. 11-én bemutatkozott a Kamara Színházban, „Solness építőmester” Wangel Hilda szerepében. Azóta az Uj Színházban is játszott. Különösen a modern drámák komplikált lelki életű női szerepeiben vált ki. Főbb szerepei: Julia, Tanítónő címszerepe, Elisa, Rachel (A nagy komédiásnő, Jeanne (Mámor), A leánytestvér (Gyermektragédia), stb.

Szabados Sándor, színész, sz. 1904. jun. 18-án. (Szabados László fia). Tanárnak készült, majd színésznek ment. Radó Béla, Miklóssy Gábor, Marossy Géza voltak az igazgatói, azután a Jókai Színkörnél működött. Legnagyobb sikerét a „Vén gazember” Boczkó kántorjában aratta.

Szabad-vidék. A szinpad bediszítésnek az a fajtája, amidőn a szinpad pusztaságot, azaz szabad területet ábrázol.

Szabó Antal, színész sz. 1845-ben, Szatmárt, — megh. 1913. szept. 6-án, Budapesten. 16 éves korában volt először szinpadon, mint a szatmári ref. kollegium növendéke, 1861 jan. 12-én, midőn előadták, „Aranykirály, madarász és uszkárnyíró” c. darabot, melyben a madarász (apa) szerepét játszotta. A szerepre Abday Sándor szinigazgató ok-

tatta. A debü sikerült és Vajai Károly orsz. képviselő pártfogása mellett a szinipályára lépett, 1861 tavaszán, Molnár Györgynél, Budán. Alig pár évre rá legismertebb szerelmes színészeink közé tartozott.

A 70-es években 10 éven át szintársulatot igazgatott, melynek ő és neje: Molnár Zsuzsánna, a kitünő naiva, voltak erői.

1877-ben fellépett a Nemzeti Színházban, a „Fény árnyai”-ban. 1883-ban tag volt Szilágyi Bélánál, tőle elszerződött Jakab Lajoshoz (1886) és ugyanezen évben Makó Lajos tagja, majd 1887-ben Krecsányi Ignác szerződtette, de már egy év múlva (1888 szept.) a Népszínház kötelékébe lépett. (Ezt megelőzőleg — 1887 jan. 12-én — Szegeden megülte 25 éves jubileumát, a „Zalameai bíró”-ban mint Pedro Crespo. Ekkor Aradi Gerő tagja volt.) Koporsójánál Géczy István mondott búcsúbeszédet.

Szabó Aurél dr., ügyvéd, sz. 1851-ben, Máramaroszigeten, megh. 1910. szept. 9-én, u. o. Nagy pártolója volt a művészetnek és Prielle Kornélia szülőházának helyén épült palotájában Prielle emlékéét márványtáblán megörökítette és lakásában emléktárgyaiból Prielle-szobát rendezett be.

Szabó Bandi, színész, (cs. n. Ruttkai Antal), sz. 1849-ben, Szegeden, — megh. 1887 ápr. 22-én, Budapesten. Atyja Sz. Mózsai, úttörő színész, nővére a híres Sz. Jozefa, (Pepi) színésznő. — Papi pályára készült, azután 1864-ben Follinusz Jánosnál színész lett, Aradon; ez évben Győrött is működött. Mint jeles népszinműénekes 1875 nyarán Nagyváradon tünt fel a „Falu rosszá”-ban, Göndör Sándor szerepében, amely után sűrűn kezdték emlegetni nevét. 1876 telére Debrecenbe kapott szerződést, onnan a Népszínház meghívását fogadta el (1877 febr. 15.). 1888-ban a Nemzeti Színház tagja lett, ahol segédszerepeket bíztak rá. Haláláig itt működött.

Szabó Domokos, karénekes, sz. 1846-ban, Marosvásárhelyen. 1866 október 1-től Fehérvári Antal igazgatónál, a kolozsvári szinpadon egyfolytában 40 évig